

REPLIK

Københavns Byret
Sag nr. 28676/2020-KBH

og

Københavns Byret
Sag nr. 29042/2020-KBH

Organisationen for Oplysning om Corona Virus COVID-19

mod

Statsminister Mette Frederiksen

I anledning af sagsøgtets svarskrifter i begge sager dateret d. 21. september 2020, bemærker sagsøgeren herved følgende:

Det, som sagsøgeren har anført i stævninger af 2. juli og 18. juli 2020 fastholdes, idet de modtagne svarskrifter ikke giver anledning til at foretage ændringer.

Sagsøgeren skal i øvrigt anføre følgende:

1. Begæring om sambehandling efter retsplejelovens §254

Sagsøger tilslutter sig sagsøgtets anmodning om sambehandling.

2. Indsigelse mod henvisning til landsretten i medfør af retsplejelovens §226, stk. 1.

Sagsøgeren konstaterer, at sagsøgte beklageligvis – bevidst eller ubevidst – giver udtryk for misforståelse af sagsøgerens procesførelse.

Som det fremgår nedenfor bestrider sagsøgeren grundlovsmæssigheden af den lov, som sagsøgte påberåber sig.

Sagens principielle spørgsmål er således uafhængige af udstedelse af bekendtgørelse på området, idet sagen drejer sig om domstolsprøvelse af foreneligheden af loven med den trindhøjere norm i grundloven.

Med hensyn til refererede dom UfR1999.1798H bemærkes, at den præjudicielle betydning af afgørelsen afgørende begrænses af, at der alene er truffet en konkret afgørelse ift. de dengang foreliggende omstændigheder, hvorfor det er forkert, når sagsøgte anfører retsstillingen herefter som om, at der såvel abstrakt som konkret er sket normtømning af grundlovsbestemmelsen blot ved en generel henvisning til "*...når dette sker til beskyttelse af andre væsentlige interesser, herunder andres liv og velfærd, (osv.)...*".

Det er åbenlyst urigtigt, når sagsøgte derudover også anfører i sit svarskrift, at sagen ikke har "*...en væsentlig samfundsmæssig rækkevidde i øvrigt.*" I den forbindelse henviser sagsøgeren til nedennævnte pkt. 6 med den nævnte opfordring til at dokumentere den faktuelle rigtighed af sagsøgtes påberåbelse af retsfaktum om "*...samfundsmæssig farlighed...*".

Som det fremgår af pkt. 6, bestrider sagsøgeren den videnskabelige tilstedeværelse af dette retsfaktum som sagsøgte påberåber sig.

Under nærværende domstolssag skal der således tages stilling til, om der i lyset af den overordentligt indgribende karakter af beslutninger truffet af lovgivende magt (Folketinget) og af den udøvende magt (regeringen og herunder henhørende myndigheder) i tilstrækkeligt omfang kan ske løftelse af bevisbyrden for påberåbte faktum.

Det er på denne baggrund ganske oplagt, at retsplejelovens §226 stk. 1 er opfyldt, og at sagen derfor skal henvises til Østre Landsret som førsteinstans.

3. Rette sagsøgte

Som det fremgår nedenfor, har Folketinget vedtaget en lov med grundlovsbrud, hvilket kan underkendes af domstolene jf. Højesterets dom af 19. februar 1999 i Tvind-sagen.

Ifølge det danske forfatningsretlige system kan der ikke føres proces mod Folketinget med påstand om anerkendelse af grundlovsbrud. Rette sagsøgte er i en sådan sag chefen for den udøvende magt, statsministeren.

At det derudover evt. måtte være muligt for sagsøgeren alternativt, eller tillige, at sagsøge et eller flere ministerier, ændrer ikke på, at sagsøgeren har den ovennævnte adgang som er anvendt ved stævningerne.

4. Retlig interesse

Sagsøgeren konstaterer, at sagsøgte principielt ikke bestrider sagsøgerens retlige interesse.

Sagsøgte opfordres(1) til at begrunde det hævdede behov for: "*...ændre påstand 2a til tidspunktet for afholdelsen af det pågældende arrangement.*"

Sagsøgeren henviser til stævningens øvrige indhold, og til, at de vedlagte påstande ikke er mere vidtgående end det der fremgår af det øvrige processtof, hvorfor de grundlæggende betingelser for at tage påstanden fra sagsøgers side under pådømmelse og at give sagsøgeren medhold deri, er opfyldt.

5.

5.1 Sagens genstand

Der er enighed om, at sagens genstand er grundlovsmæssigheden af forsamlingsforbud vedtaget af Folketinget ved lovændringer.

Med hensyn til det af sagsøgeren ved påstanden omtalte tab, anfører sagsøgte i svarskriftet på side 11 i næstsidste afsnit, at tabet "*...under alle omstændigheder (er) konstrueret og bevidst selv påført.*"

Dette er urigtigt. Som det fremgår af dokumentationen i sagen, afholdtes mødet mhp. fagkyndig oplysning og diskussion af det relevante emne om covid-19.

Den omstændighed, at man var forberedt på at blive hindret i mødets gennemførelse som en beklagelig men realistisk mulighed, er selvsagt ikke ensbetydende med, at man ikke helst havde set mødet gennemført til opfyldelse af dettes faglige og politiske formål.

I begge sager er som sagens bilag 3 fremlagt referat af mødet hhv. d. 28. juni og d. 12. juli 2020, hvoraf forløbet fremgår, herunder, at der fra politiets side blev afgivet tilkendegivelse om ulovligheder som følge af mængden af deltagere. Der deltog d. 28. juni 2020 mere end 50 personer og d. 12. juli 2020 mere end 100 personer.

Sagsøger konstaterer, at der i svarskriftet ikke er sket bestridelse af rigtigheden af oplysningerne om politiets tilkendegivelser, hvilket herefter kan lægges til grund for domstolens afgørelser af nærværende sag.

Det er således ikke tilstrækkeligt, når sagsøgte i svarskriftet under pkt. 3.1 blot anfører, at *"...der efter sagsøgerens vurdering var for mange deltagere til stede."* Opfattelsen var delt af politiet.

5.2 Hovedanbringender

Til brug for den retlige kvalifikation af sagens faktum, skal sagsøgeren herved korrigere sagsøgte for følgende urigtige oplysning i svarskrifterne, hvori følgende er anført af sagsøgte:

"...at der var tale om et informations- og diskussionsmøde..., og at der skulle ske en politisk diskussion med de fremmødte."

Sagsøgte benytter hermed følgende skrivetekniske trick:

- 1) Fremstiller mødet som blot det anførte
- 2) Derved at efterlade det indtryk, at andre oplysninger ikke fremgår af sagen samt
- 3) På denne måde forsøgsvist fortrænge, at det – udtrykkeligt – fremgår, at der også var tale om et kursus, og at mødet således tillige havde et medicinsk-fagligt formål.

Derfor kan sagsøgeren konstatere, at de sagsøgtes procesførelse er bygget på den helt uholdbare præmis, at sagsøgte skulle kunne frigøres blot ved følgende:

- A) Sagsøgte unddrager sig forsøgsvist domstolsprøvelse af lovens grundlovsstridighed, og
- B) Sagsøgte forsøger tillige at unddrage sig underkendelse af bekendtgørelsen, uafhængigt af grundlovsprøvelsen ved at præterere, at retsfaktum henhører under bekendtgørelsens undtagelsesbestemmelse for politiske møder.

Vedrørende sagsøgerens anbringender henvises i det hele til stævningerne, herunder disses henvisning til den foreliggende grundlovsstridighed og krænkelse af borgernes grundrettigheder, idet de nævnte indgreb er retsstridige på begge normniveauer, dvs. både for så vidt angår Folketingets hidtidige lovændringer i 2020 og for så vidt angår sundheds- og ældreministerens bekendtgørelse nr. 795 af 8. juni 2020.

6. Bevisbyrde og bevisførelse vedrørende sagsøgtes påberåbelse af *"farlighed"*

Af samtlige tilgængelige retskilder såvel vedrørende grundloven som vedrørende Den Europæiske Menneskerettighedskonvention og andre internationale konventioner, som Danmark har ratificeret, skal der ved afvejningen af indgrebs retmæssighed foretages en konkret vurdering af bestående farlighed ift. afskæring af demokratiske rettigheder.

Sagsøgeren gør under sagen gældende, at de retsstridige regelbeslutninger er så vidtgående og ifølge det mulige retsfaktum så altomfattende, at basale krav om konkrete håndterbare fagmomenter ikke er opfyldt.

Rigtigheden heraf ses allerede ved en sammenholdelse af nærværende sag med UfR1999.1798H om rockerloven, der havde en konkret dokumenterbar livsfarlig voldelig adfærd som objekt.

Når sagsøgte påberåber sig denne afgørelse for Højesteret som hjemmelsgrundlag, fremstår det så meget desto mere oplagt, at der i 2020 er sket de retsbrud, som er genstanden for sagsøgerens procesførelse.

Sammenholdelse af rockerloven med dens konkrete adresse med indgrebene overfor forsamlingsfriheden med dens generelle og abstrakte adresse, er meningsløs.

Uanset dette konstaterer sagsøgeren, at spørgsmålet om covid-19s farlighed er: **det konkrete bevistema.**

Sagsøgte opfordres(2) til følgende:

Fremlæggelse af videnskabelig, uangribelig dokumentation for den farlighed, som sagsøgte ved de danske domstole vil påberåbe sig i henseende af:

- a) Covid-19-testenes diagnostiske værdi
- b) Hævdede overdødelighed i Danmark siden januar 2020, og
- c) Hævdede legemsskader og legems-senskader

Når denne dokumentation er fremlagt, vil de sagsøgte tage stilling til hvilke bevisligheder, som sagsøgeren vil påberåbe sig under sagen.

I den forbindelse vil sagsøgeren endvidere tage stilling til, om der, som følge af, at der foreligger strid om faktiske, saglige forhold, vil fremsættes forslag om, at der hos videnskabelig kvalificeret rapport(er) i overensstemmelse med retsplejelovens regler i kap. 19 om syn og skøn i borgerlige sager.

I givet fald vil sagsøgeren udarbejde udkast til spørgetema, som efter nærmere forhandling med sagsøgte skal forelægges for retten til godkendelse tillige med forslag til hvilke videnskabelige sagkyndige, som kan stille deres viden til rådighed.

Sagsøgeren finder, at Retslægerådet kan anvendes præliminært til afgørelse af spørgsmål om hensigtsmæssigheden af, at der anvendes også udenlandske sagkyndige for derved at tilsikre, at der sker optimering af det videnskabelige grundlag for sagens afgørelse ved de danske domstole.

København d. 7 oktober 2020

Søren Ventegodt, formand